

Šest godina od martovskog nasilja na Kosovu

By [Global Research](#)

Global Research, March 18, 2010

[Tanjug](#) 17 March 2010

In-depth Report: [THE BALKANS](#)

Beograd - U Srbiji će danas biti obeležena šesta godišnjica od velikog albanskog nasilja na Kosovu i Metohiji kada su se na meti našli Srbi, njihova imovina, spomenici kulture i svetinje Srpske pravoslavne crkve, a iz domova proterano više od 4.000 ljudi.

Bio je to drugi veliki pogrom koji su Albanci počinili u miru otkako je, posle bombardovanja NATO, nad pokrajinom uspostavljen protektorat UN . U junu 1999. godine, u prisustvu međunarodnih snaga, izgnano je više od četvrt miliona Srba, Roma i drugih nealbanca.

U talasu albanskog nasilja 17. marta 2004. godine, koji se pamti kao "Kristalna noć na Kosovu", ubijeno je 19 osoba - od toga osam Srba i 11 Albanaca, dok se još dvoje Srba još vode kao nestali. Za samo dva dana povređene su 954 osobe, među njima 143 srpske nacionalnosti i desetine pripadnika međunarodnih snaga koji su se sukobili s Albancima štiteći Srbe i njihovu imovinu od napada. Uništena su i 72 vozila UN.

Proterano je 4.012 Srba, etnički očišćeno šest gradova i devet sela, a porušeno je, zapaljeno ili teško oštećeno 935 srpskih kuća i 10 društvenih objekata - škole, domovi zdravlja, pošte.

Uništene svetinje

Posebna meta Albanaca bili su duhovno nasleđe i graditeljska baština srpskog naroda, pa je srušeno, zapaljeno ili teško oštećeno 35 verskih objekata, među kojima 18 spomenika kulture.

Do temelja su srušeni i manastir Devič kod Srbice i konaci manastira Svetih Arhangela kod Prizrena; u Prizrenu su izgorele i crkve Bogorodice Ljeviške iz 14. i Svetog Đorđa iz 16. veka na čijem je svodu ispisana preteća poruka: "Smrt Srbima".

Uništena je Prizrenska bogoslovija, episkopsko sedište u Prizrenu, oskrnavljena srpska groblja, pri čemu nisu pošteđene ni grobnice Svetog Joanikija Devičkog u manastiru Devič kod Srbice i cara Dušana u manastiru Svetog Arhangela u Prizrenu.

U crkvama je nestalo ili oštećeno više od 10.000 vrednih freski, ikona, putira, odeždi i drugih crkvenih relikvija, kao i knjige krštenih, venčanih i umrlih koje svedoče o vekovnom postojanju Srba na KiM.

Izgovori za nasilje

Povod za pogrom bila je kampanja albanskih medija u kojoj su lokalni Srbi optuženi da su psima naterali preko reke Ibar šest albanskih dečaka iz sela Čabar kod Zubin potoka i tako trojicu oterali u smrt.

Istraga UNMIK policije utvrdila je da su albanske optužbe lažne, a portparol međunarodne policije Neridž Sing izjavio je tada da su “preživeli dečaci posle tragedije bili pod jakim pritiskom albanskih novinara i političara da optuže Srbe iz susednog sela.”

Albanci su najpre započeli proteste u južnom delu Mitrovice, a u sumrak krenuli u oružani napad na Srbe u severnom delu grada, gde su intervenisali pripadnici Kfora-a. U moru suzavca i dima, sa solitera je delovao albanski snajperista i pre nego što su specijalci međunarodnih snaga uspeali da ga likvidiraju, pale su prve žrtve – Borivoje Spasojević (53) i Jana Tučev (36), dok je jedan pripadnik Kfora teško ranjen.

Nasilje i napadi Albanaca preneli su se ubrzo južnije – u selo Čaglavicu i druga naselja na području Prištine – da bi se ubrzo na meti razularenih ekstremista našla srpska sela, kao i gradovi širom pokrajine – Lipljan, Gnjilane, Uroševac, Đakovica, Prizren.

Albanski teror nastavljen je i 18. marta u kome su bez Srba ostali Kosovo polje, Obilić, Plemetina kod Vučitrna, Svinjare nadomak Kosovske Mitrovice, dok je u selu Bijelo polje kod Peći zapaljeno svih 28 povratničkih kuća i parohijski dom. Ubijeni su mnogi Srbi.

Manje grupe Srba spas su potražile u bazama Kfora, a ostali u bezbednijim srpskim enklavama, dok je samo 250 izbeglo u druge delove Srbije gde su u nekoliko gradova izbili protesti.

U znak odmazde u Nišu i Beogradu zapaljene su džamije, a u glavnom gradu je tokom nemira povređeno 17 građana i policajaca.

Nasilje “planirano i orkstrirano”

Predstavnici međunarodne zajednice ocenili su tada da je “etnički motivisano nasilje” nad Srbima na KiM “planirano i dobro orkestrirano”, ali se ispostavilo da više od 20.000 pripadnika međunarodnih snaga nisu bili spremni, ili nisu hteli, da ga osujete i spreče.

Prema podacima srpskih obaveštajnih izvora, konce martovskog pogroma je vukao Ramuž Haradinaj, jedan od komandanata terorističke OVK-a, dok je ključnu ulogu u Prizrenu, Uroševcu i Orahovcu imao Samedin Džezairi, poznat kao “komandant Hodža”, islamski terorista koji je na Kosovo stigao da izgradi ogranak “Alahove armije” Hizbole.

Posle pogroma nad Srbima, uhapšeno je 270 Albanaca, a 143 osobe su osuđene, većina na novčane, a 67 na zatvorske kazne, ali ne i glavni akteri iz političkih struktura i redova bivše OVK.

Međunarodni tužioci i sudije procesuirali su sedam slučajeva uništavanja crkava u martovskom pogromu i 17 osoba osudili na kazne od 21 meseca do 16 godina, a jednu oslobodili optužbi.

Uprkos obećanjima o brzom povratku u domove, većina žrtava martovskog nasilja i dalje živi u kolektivnim centrima, kontejnerskim naseljima ili tuđim kućama u statusu “interno raseljenih”.

Teror albanskih ekstremista formalno su osudili Savet bezbednosti UN i evropski zvaničnici, dok je Parlamentarna skupština Saveta Evrope to učinila posebnom Rezolucijom koju je usvojila 29. aprila. Ali, i pored tog etničkog čišćenja, Kosovo je, uz podršku vodećih zapadnih

zemalja, februara 2008. godine jednostrano proglasilo nezavisnost zbog čega je Srbija pokrenula postupak pred Međunarodnim sudom pravde.

Patrijarh Irinej služio parastos

Patrijarh srpski Irinej služio je danas u Sabornoj crkvi u Beogradu parastos žrtvama martovskog pogroma na Kosovu i Metohiji.

Pomen žrtvama martovskog nasilja u hramu Svetog Nikole u Kosovu Polju služio je umirovljeni administrator eparhije raško-prizrenske, umirovljeni episkop zahumsko-hercegovački Atanasije.

Sećanje na žrtve nasilja koje se dogodilo na Kosovu 17. marta 2004, kada je poginulo 19 ljudi i porušeno i spaljeno 35 pravoslavnih crkava i manastira, obeležava se u svim hramovima Srpske pravoslavne crkve u zemlji i svetu.

Srpski narod sa KiM predstavlja srpsku državu

Predsednik Demokratske stranke Srbije (DSS) Vojislav Koštunica izjavio je danas da srpski narod koji živi na Kosovu i Metohiji predstavlja srpsku državu i on je najbolji "živi svedok i dokaz" da ne postoji lažna država Kosovo.

Prema njegovim rečima, Kosovo nikad ne može biti država, već samo, kako je rekao, "privremena otimačina i uzurpacija uz pomoć stranih sila".

"Srbija je stara država koja zna da strane sile dolaze i odlaze sa Balkana, a da srpska država sve to ipak nadživi. Zato smo u naš Ustav zapisali da je Kosovo sastavni deo Srbije i ta se istina ne može promeniti", istakao je Koštunica.

Poštovanje Ustava i Rezolucije 1244 je jedini pravi lek u borbi protiv lažne države Kosovo, koji će dugoročno davati rezultate, dodao je lider DSS.

"Danas, kada se opominjemo strašnog zločina koji je pre šest godina počinjen nad Srbima, pravi je trenutak i da pošaljemo jasnu poruku da pokrajinu Kosovo i Metohiju, saglasno pravu, na međunarodnim skupovima može da predstavlja samo šef Unmika Lamberto Zanijeri", poručio je Koštunica.

On je ukazao da, ako je Slovenija zaboravila da se pridržava međunarodnog prava, obaveza je Srbije da je na to podseti, i uputi da Zanijerija pozove na skup u Kranju.

RTVojvodina:

The original source of this article is [Tanjug](#)
Copyright © [Global Research](#), [Tanjug](#), 2010

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Global Research](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca
www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca